

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15746/2024
15.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Жаклина Тодоровић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Влада Антић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4500/2023 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 15.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4500/2023 од 06.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4500/2023 од 06.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2098/21 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је власник целе кп.бр. .. потес камењар код камена, њива 4. класе у површини од 433 м², уписане у лист непокретности .. КО ..., по основу усменог и извршеног уговора о деоби и по основу одржаја, што је тужена дужна да призна и трпи промену уписа права својине на ½ кп.бр. .. са свог имена на име тужиоца код надлежног РГЗ СКН Катастра непокретности у Општини Меровина. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 88.471,00 динар.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4500/2023 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 85.500,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“, број 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине по основу усменог уговора о деоби правних претходника странака и одржаја. Тужилац је уписан као сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ кп.бр. .. КО ..., али сматра да је власник целе парцеле, па је предмет утврђења права својине преостали удео од $\frac{1}{2}$ који је уписан на тужену. Предметна парцела је цела експроприсана решењем од 20.07.2020. године. Тужба је поднета 31.05.2021. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и утврђено чињенично стање из кога произилази да је неспорно да је удео од $\frac{1}{2}$ предметне парцеле кп.бр. .. КО ... припадао тужиоцу, а да је преостали удео од $\frac{1}{2}$ ове парцеле, поред остале имовине, расправљен као заоставштина пок. ВВ решењем јавног бележника Дејана Миладиновића О. 1448/2019 од 12.11.2019. године, у ком поступку су тужилац, тужена и ГГ оглашени за наследнике заоставштине са уделима од по $\frac{1}{3}$ и у том поступку постигли споразум о деоби наслеђене имовине по коме је удео од $\frac{1}{2}$ кп.бр. .. и .. који је чинио заоставштину пок. ВВ, припао у својину туженој, која је укњижила своје право сусвојине, након чега је 20.07.2020. године донето решење о експропријацији, то су нижестепени судови на овако утврђено чињенично стање применили одговарајуће одредбе материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа и Закона о експропријацији, када су одбили тужбени захтев тужиоца за утврђење права својине. Због тога, у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права или уједначавањем судске праксе, а нема ни потребе да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. У парницама ради утврђења права својине примена материјалног права зависи од чињеничног стања утврђеног у свком конкретном случају. Стога на дозвољеност ревизије тужиоца не утиче указивање у ревизији на одлуку Врховног суда Рев 3150/2021 од 10.03.2022. године.

Због изнетог, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради утврђења права својине на непокретности поднета је 31.05.2021. године, а вредност предмета спора од 10.000,00 динара означена у тужби не прелази цензус прописан наведеном одредбом.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**